

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **M. Š.**, zastoupeného Mgr. Ing. Gabrielou Milotovou, advokátkou se sídlem Daliborova 648/38, Ostrava – Mariánské Hory, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2010, č. j. MSK 38868/2010, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 12. 2010, č. j. 22 A 191/2010 - 47, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje..**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž bylo zrušeno jeho výše uvedené rozhodnutí a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím stěžovatel zamítl žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 5. 1. 2010, sp. zn. VV/113241/Nám/21/Ste/09, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. V kasační stížnosti současně navrhuje, aby jí soud přiznal odkladný účinek.

Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodňuje tím, že bude v důsledku napadeného rozsudku nucen vydat ve věci nové rozhodnutí, a bude-li posléze tento rozsudek Nejvyšším správním soudem zrušen, dojde současně k „obživení“ jeho předchozího rozhodnutí v téže věci. Taková situace by podle jeho mínění jednak odporovala zásadě ne bis in idem, navíc by existence dvou rozhodnutí v téže věci, u nichž by nebylo možné určit, které z nich je platné, navozovala právní nejistotu ohledně práv a

povinností žalobce i žalovaného. Popsaná situace by vedla ke vzniku nenahraditelné újmy na straně stěžovatele. Kromě toho stěžovatel uvádí, že se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

V tomto případě nelze opomenout, že kasační stížnost i návrh na přiznání odkladného účinku podal žalovaný správní orgán. Nejvyšší správní soud se již v minulosti zabýval tím, zda je možné, aby nenahraditelná újma, jako klíčová podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, vznikla na straně správního orgánu, a zda tedy lze takovému návrhu žalovaného vyhovět. Zejména v usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS, dospěl k závěru, že skutečnost, že je návrh podán správním orgánem, sama o sobě přiznání odkladného účinku nebrání. V tomto usnesení však bylo současně uvedeno, že: *„s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům.“* Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by podle citovaného usnesení bylo namíste například tehdy, pokud by v důsledku napadeného rozsudku mělo dojít k vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, nebo k udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod., tedy v případech zjevně spojených s neodstranitelnými následky.

V nynější věci však stěžovatel svůj návrh odůvodnil pouze tím, že pokud před rozhodnutím o kasační stížnosti vydá v dané věci nové rozhodnutí, a bude-li následně napadený rozsudek krajského soudu zrušen, nastane duplicita správního rozhodnutí a s ní spojené výše popsané komplikace. Zdejší soud připouští, že taková situace skutečně může nastat, jakož i to, že ji z pohledu stěžovatele jistě nelze považovat za žádoucí. Na druhou stranu je však zřejmé, že pouze v důsledku zrušení rozsudku krajského soudu, jímž bylo zrušeno dřívější rozhodnutí stěžovatele poté, co již bylo v téže věci vydáno rozhodnutí nové, nemůže stěžovateli vzniknout nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Stěžovatel v návrhu odkázal na odborný článek autorů J. Baxy, P. Průchy a K. Šimky, nazvaný *K problematice odkladného účinku kasační stížnosti podané žalovaným*, publikovaný v časopise Správní právo, č. 8/2010, na str. 498 a násl., z něhož dovozuje, že by zdejší soud měl jeho návrhu vyhovět. V uvedeném článku jeho autoři sice poukazují na praktické problémy spojené s nevyhověním návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, zabývají se však především jejich možnými řešeními *de lege ferenda*. Z článku, jenž nikterak nezpochybňuje závěry plynoucí z výše citované judikatury zdejšího soudu, nelze dovodit, že by podle jeho autorů měl Nejvyšší správní soud návrhu vyhovět pouze proto, aby předešel možné duplicitě správního rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného tedy Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu